

381.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 lipca 1935 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych umowy handlowej między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Wielkiej Brytanji i Północnej Irlandji, podpisanej w Londynie dnia 27 lutego 1935 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 15 (1) umowy handlowej między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Wielkiej Brytanji i Północnej Irlandji, podpisanej w Londynie dnia 27 lutego 1935 r. wraz z trzema listami i protokołem, nastąpiła w Warszawie w dniu 24 lipca 1935 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej umowy.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

382.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 1 sierpnia 1935 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. w sprawie wyłączeń z Ordynacji Zamoyskiej.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. W art. 5 w ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. w sprawie wyłączeń z Ordynacji Zamoyskiej (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 666) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 sierpnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 482), wyrazy: „do dnia 29 sierpnia 1934 r.” zastępuje się wyrazami: „do dnia 31 grudnia 1936 r.”.

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*Prezes Rady Ministrów: *W. Ślawek*Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

383.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: PRZEMYSŁU I HANDLU, OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 lipca 1935 r.

o przechowywaniu karbidu przez zakłady przemysłowe.

Na podstawie art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) zarządza się co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Przechowywanie karbidu (węglika wapnia) lub mieszanin karbidowych przez zakłady przemysłowe, może być uskuteczniiane tylko przy zachowaniu przepisów, ustalonych rozporządzeniem niniejszem.

§ 2. (1) Karbid wolno przechowywać jedynie w naczyniach suchych, szczelnych i szczelnie zamkniętych. Naczynia te powinny posiadać napis: „Karbid. Chronić przed wilgocią”.

(2) Do otwierania naczyń z karbidem (bębnów karbidowych) nie wolno używać płomienia lub narzędzia rozgrzanego, czy też wytwarzającego iskry.

(3) Resztki pyłu karbidowego należy zawsze usuwać z bębna możliwie dokładnie. Resztki tego pyłu należy zniszczyć przynajmniej w 10-krotnej na wagę ilości wody, na wolnym powietrzu, zdala od wszelkiego otwartego płomienia lub żaru, w tym stopniu, aż gaz przestanie się zupełnie wydobywać.

(4) Resztek karbidu nie wolno wrzucać do zbiorników wód naturalnych, kanałów lub ścieków publicznych. Odprowadzanie do kanałów jest dozwolone po przynajmniej 100-krotnym rozcieńczeniu wodą.

(5) Wspólne przechowywanie materiałów łatwozapalnych, w trwałem opakowaniu, dozwolone jest tylko w takich składach karbidu, w których ani karbidu, ani łatwozapalnych materiałów i płynów nie przepakuje się i nie przelewa.

(6) Nie jest dozwolone wspólne przechowywanie płynnego powietrza, płynnego tlenu oraz sprężonego chloru z karbidem.

§ 3. Karbidu nie wolno przechowywać w podziemiach lub piwnicach.

§ 4. Palenie tytoniu oraz przebywanie z przedmiotami żarzącymi się lub płonącymi w składach karbidu, jak i w ich pobliżu jest wzbronione.

§ 5. Do projektu urządzenia składów, przedstawionego do zatwierdzenia władzom przemysłowym, należy dołączyć w 3 egzemplarzach: opis, rysunek budowlany składu w skali 1:100, plan sytuacyjny w skali 1:500, uwidaczniający zabudowanie

terenu w promieniu 20 m dokoła składu (mury, drzwi i okna wychodzące na skład itp.) oraz plan orientacyjny w skali 1:10000.

Rozdział II.

Pomieszczenia skladowe.

§ 6. (1) Składy karbidu wolno urządzać w budynkach niezamieszkałych, przeznaczonych jedynie do tego celu, oddalonych co najmniej 5 m od budynków, granic sąsiednich gruntów i dróg publicznych, o ile przepisy budowlane nie wymagają zachowania większej odległości.

(2) Pomieszczenia skladowe powinny posiadać urządzenia ochronne od wyładowań atmosferycznych (odgromniki).

(3) Pomieszczenie skladowe powinno być suche, jasne i dobrze przewietrzane, posiadać lekki dach, skutecznie zabezpieczający przed opadami atmosferycznymi; podłoga składu powinna znajdować się co najmniej 30 cm nad terenem i musi być oddzielona od ziemi zapomocą 30 cm warstwy izolacyjnej, zabezpieczającej przed wilgocią (piasek, glina itp.), bądź też zapomocą izolacji powietrznej.

(4) Przekrój kanału wentylacyjnego nie może być mniejszy niż 14×27 cm, tj. 378 cm^2 na każde 20 m^2 podłogi składu.

(5) Kanały wentylacyjne powinny być wyrowadzone niemniej niż 1,50 m ponad kalenicę dachu. Nazewnątrz otwory kanałów wentylacyjnych powinny być zabezpieczone przed opadami atmosferycznymi.

(6) Urządzenie składow w miejscach nizinnych, gdzie są możliwe zalewy, jest wzbronione.

(7) Jeśli do oświetlenia pomieszczenia skladowego ma być użyte oświetlenie sztuczne, wówczas do tego oświetlenia powinny być użyte żarówki elektryczne, zaopatrzone w armaturę gazoszczelną, przy czym instalacja elektryczna (bezpieczniki, włączniki itp.) powinny znajdować się nazewnątrz pomieszczenia skladowego i być od niego gazoszczelnie oddzielone lub powinny odpowiadać normom Stowarzyszenia Elektryków Polskich PNE 10, PNE 17 i PNE 30, dotyczącym pomieszczeń, w których znajdują się gazy wybuchowe lub pył węglowy.

(8) Użycie otwartego płomienia dozwolone jest tylko przy oświetleniu z zewnątrz, jeśli otwarty płomień oddalony jest od drzwi i otwierałych okien pomieszczenia skladowego co najmniej 3 m, umieszczony za szybami z grubego szkła, nieotwieralnymi i założonemi gazoszczelnie.

(9) Odrzewanie składow jest niedozwolone.

(10) W każdym składzie może być otwarte tylko jedno naczynie z karbidem. Większa ilość otwartych naczyń jest dozwolona tylko wówczas, jeżeli zawartość karbidu w nich nie przekracza dziennego zapotrzebowania.

(11) Naczynia otwarte należy zabezpieczyć przed dostępem wilgoci i wody.

(12) Drzwi składow muszą się otwierać nazewnątrz, przy czym przejścia prowadzące do drzwi w składzie powinny być zawsze swobodne.

(13) Na wszystkich drzwiach należy umieścić tablice ostrzegawcze z napisem: „Skład karbidu! Nieupoważnionym wstęp wzbroniony! Nie zbliżać się i nie wchodzić z otwartym ogniem! Palenie tytoniu surowo wzbronione! Do gaszenia pożaru nie używać wody!”

Przechowywanie karbidu na wolnym powietrzu.

§ 7. (1) Na wolnym powietrzu można przechowywać karbid jedynie w naczyniach zamkniętych, w odległości co najmniej 10 m od budynków, sąsiednich gruntów i dróg publicznych, o ile przepisy budowlane nie wymagają zachowania większej odległości.

(2) Miejsce zajmowane przez skład powinno być pewnie zabezpieczone przed dostaniem się wody.

(3) Naczynia z karbidem należy przechowywać na pomoście, umieszczonym co najmniej 30 cm nad powierzchnią ziemi.

(4) Naczynia należy osłonić dachem.

(5) Skład należy odgrodzić ze wszystkich stron płotem, drutem kolczastym lub siatką drucianą w taki sposób, aby uniemożliwić dostęp do składu osobom postronnym, przy czym naczynia z karbidem powinny się znajdować w odległości 5 m od ogrodzenia.

(6) Używanie przestrzeni między naczyniami z karbidem i oparkaniem dla przechowywania jakichkolwiek przedmiotów palnych jest wzbronione.

(7) Przy każdym dojściu do składu powinna się znajdować na widocznym miejscu tabliczka ostrzegawcza z napisem: „Skład karbidu! Nieupoważnionym wstęp wzbroniony! Do gaszenia pożaru nie używać wody!”

(8) W pobliżu należy trzymać w pogotowiu ziemię, piasek lub gaśnice bezwodne. Nie jest dozwolone używanie gaśnic, zawierających związki chloru.

Przechowywanie karbidu w pobliżu wytwornic acetylenowych.

§ 8. (1) W pomieszczeniach, w których czynne są wytwornice acetylenowe, wolno przechowywać następujące ilości karbidu:

I. jeśli ładunek karbidu każdej wytwornicy nie przekracza 10 kg:

a) w naczyniach otwartych — ilość karbidu nieprzekraczającą dziennego zapotrzebowania i

b) w naczyniach zamkniętych — najwyżej 200 kg;

II. jeśli ładunek karbidu wytwornicy przekracza 10 kg:

a) w naczyniach otwartych — ilość karbidu, nieprzekraczającą dziennego zapotrzebowania i

b) w naczyniach zamkniętych — najwyżej 1000 kg.

Naczynia z karbidem należy ustawić na podwyższeniu.

(2) Karbid przeznaczony dla wytwornic pracujących na wolnym powietrzu, może być przechowy-

wany w pobliżu wytwornic, w ilościach nieprzekraczających podanych w pkt. 1 paragrafu niniejszego, jeśli:

- a) odległość naczyń z karbidem od wszelkiego płomienia lub żaru będzie nie mniejsza niż 10 m,
- b) naczynia z karbidem będą ustawione na podwyższeniu, wysokości co najmniej 0,5 m,
- c) naczynia z karbidem będą skutecznie zabezpieczone przed opadami atmosferycznymi (nieprzemakalne płachty itp.).

(3) Naczynia otwarte należy zabezpieczyć przed dostępem wody i wilgoci.

(4) Większe ilości karbidu należy przechowywać w oddzielnych składach, odpowiadających wymaganiom rozporządzenia niniejszego.

Rozdział III.

Zastosowanie przepisów do składów już istniejących.

§ 9. (1) Dostosowanie istniejących składów karbidu do wymagań rozporządzenia niniejszego powinno nastąpić najdalej w ciągu 2 lat od wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

(2) Właściciele składów już istniejących, zamierzający dokonać przebudowy składów, obowiązani są do uzyskania zatwierdzenia projektu urządzenia, przyczem zatwierdzenie to uzależnia się od dostosowania urządzenia składu do wymagań rozporządzenia niniejszego.

Odchylenia od zastosowania przepisów niniejszych.

§ 10. W stosunku do zakładów, w których wytwarza się lub przerabia karbid na wszelkie inne związki lub preparaty oprócz acetyleny — mają zastosowanie tylko § 2 ust. 2, 3, 4, 5 i 6, § 3, § 4 oraz § 8; w stosunku do zakładów przechowujących karbid w ilościach do 100 kg jak również do 200 kg, w tym ostatnim przypadku jeśli ilość karbidu ponad 100 kg przechowuje się w naczyniach szczelnych i szczelnie zamkniętych, a naczynia te wydaje się jedynie w stanie zamkniętym — mają zastosowanie tylko § 2 ust. 2, 3, 4 i 6, § 3 oraz § 6 ust. 11.

§ 11. Władza przemysłowa II instancji w porozumieniu z okręgowym inspektoratem pracy może zezwalać w poszczególnych przypadkach na odchylenia od zastosowania wymagań zawartych w rozporządzeniu niniejszem, jeśli sposób przechowywania karbidu daje gwarancje trwałego bezpieczeństwa.

Postanowienia karne.

§ 12. Kto wykracza przeciwko przepisom rozporządzenia niniejszego, podlega karze określonej w art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

Postanowienia końcowe.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni od dnia ogłoszenia. Jednocześnie traca moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy, wydane w przedmiotach unormowanych rozporządzeniem niniejszem.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

384.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 20 lipca 1935 r.

o organizacji wyszkolenia Straży Więziennej.

Na podstawie art. 105 p. c rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o Straży Więziennej (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 667) zarządzam co następuje:

§ 1. W celu praktycznego i teoretycznego wyszkolenia funkcjonariuszów Straży Więziennej tworzy się:

- a) Kursy przygotowawcze przy więzieniach,
- b) Szkołę Straży Więziennej przy Ministerstwie Sprawiedliwości.

I. Kursy przygotowawcze.

§ 2. Kursy przygotowawcze mają za zadanie wyszkolić funkcjonariuszów Straży Więziennej do samodzielnego wykonywania czynności w zakresie utrzymania porządku, dyscypliny i bezpieczeństwa w więzieniach.

Kursy te mają również za zadanie przygotować funkcjonariuszów do Szkoły Straży Więziennej.

§ 3. Program kursów przygotowawczych dla niższych funkcjonariuszów Straży Więziennej obejmuje podstawowe wiadomości z następujących przedmiotów:

1. ogólnokształcących:
  - a) języka polskiego,
  - b) arytmetyki,
  - c) historii z nauką o Polsce współczesnej,
  - d) geografii,
2. przepisów o Straży Więziennej,
3. regulaminu więziennego,
4. higieny i ratownictwa,
5. wychowania fizycznego (gimnastyka, mu-sztra i nauka o broni),
6. pożarnictwa,
7. obrony lotniczej i przeciwgazowej.

Funkcjonariusze, posiadający wykształcenie średnie, zwolnieni są od przesłuchania wykładów ogólnokształcących.